

рѣвъ. Тамъ въ тѣхъ оу единенны тѣ предѣлы, гдѣто ницо дрѣго не е было, освень токмо нѣкїа кѣпинъ; взе Мшусей да размышлава за превелико то оутѣсенїе и заплѣчїе на свои тѣ вратїе въ Егупетъ, и начна оусердно за тѣхъ на Бога да са моли. Но помного Богъ е промышлавалъ за Израилтаны тѣ нежели Мшусей, когото имъ е за избавителя опредѣлилъ. Мшусей приглѣда еднаъ кѣпинъ въ самъ тѣхъ планинъ, какъ ако и да е въ толькїй голѣмъ огнь, пакъ не можи да изгори, почѣднса, и приближнса, да види подоврѣ то чѣдо. Отъ пламена изабзи гласъ, конто рече: Мшусее! Мшусее! — Али сьмь, отговори онъ. Азъ сьмь, продѣжнса гласъ-а, Богъ на твоей степцъ, Богъ Авраамовъ, Исаковъ и Иаковлевъ. Изленъ сватаго страхопочитанїа, свзрна Мшусей лице то си отъ то мѣсто. Богъ мѣ рече слѣди: Видѣлъ сьмь вѣдѣ тѣхъ и оутѣсенїе то на мой народъ въ Егупетъ, и чѣлъ сьмь воздиханїе то мѣ. Ще го избавѣмъ отъ жестоки тѣхъ Егуптански рѣцѣ, и ще го отвѣдѣмъ въ красный и широкїй предѣлъ, въ когото течѣ млеко и мѣдъ — Ханаанъ. — Иди! тебе проваждамъ предъ цара, да изведешъ Мой народъ! — Смиренькїй Мшусей отговори: Кой сьмь азъ: да ида при царѣмъ! Израїлевы тѣ чѣда да изведѣмъ! — Какво е то въ рѣкѣ ти? Запыта го Богъ. Пастырска тѣлага, отговори Мшусей. Хвзрли ѣхъ на зѣма та, рече мѣ Богъ. Мшусей ѣхъ хвзрли, и въ едно мигванье на окото преврати мѣ са тѣлага та на змїѣхъ. Постри рѣкѣ си, и хвати змїѣхъ тѣхъ! Заповѣда мѣ Богъ. Мшусей ѣхъхвати, а она са преврази пакъ на тѣлагѣ. Отъ тѣй, рече мѣ, Богъ, прочее вси ще познаѣхътъ, какъ ти са е полвилъ Богъ, Мшусей отговори: Господи Боже! Ты доврѣ знаешъ, какъ азъ ташко и мѣчно приговорамъ речи тѣхъ; а въ то званїе трѣва краснорѣчїе. Но Богъ мѣ рече: Кой е направилъ оуста та и заповѣдалъ на языка да говори? Кой прави нѣмы тѣхъ и краснорѣчивы тѣхъ? Не ли сьмь азъ Той! Иди! Азъ ще говорѣмъ изъ тебе. О Господи! приложи смиренькїй Мшусей, проводи дрѣгы го нѣкѣго! А Богъ така заключи говоренїе то: Братъ ти Ааршнъ ще тѣхъ срѣшне въ Егупетъ; онъ нека выднса съ тебѣ; онъ нека говори, а ты прави чѣдеса; Азъ ти давамъ